

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæe Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXIV. Expenditur Dolor & Amor afflictissimæ Matris, Filium suum in Cruce affixum contemplantis. Emblema. Aquila deficientem & ecclyspatum solem considerans cum lemmate: Ad te levavi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXIV.

Expenditur dolor & amor afflictissimæ Matris, Filium suum in cruce suffixum contemplantis.

Ad te levavi oculos.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.
Isa. 38. 14.

1. **Z**echias piensissimus Israëlitarum Rex, cum in gravissimum ac lethalem morbum incidisset, & ab Isaia nunc audiret: *Morieris tu, & non vives*, impensissimè Deum pro salute sua flagitare cœpit; quatenus sibi ad aliquot adhuc annorum tractus vitam & sanitatem ob spem prolis (ne à cathalogo generationis Christi scintilla sua exstingueretur) prorogaret; in quem finem assiduè, intentè & ex imo non tantùm ore, *Mater Dolorosa.* 4. Reg. 20. 2.
Mm sed

sed & pectore gembundus in cœlum suspiravit, ut abinde àuxilium impetraret in tempore opportuno; Audi ipsum loquentem: *Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.* Et ecce dum lassos ac moribundos ad cœlum levat oculos, solem astrorum principem advertit in solario Achaz decem lineis per gradus retrorsum descendentem, & in gradu decimo, qui per crucem X. notari assolet, consistentem: *Et reversus est sol decem lineis, per gradus, quos descenderat.* Vide hic, prudens Lector! quantum potentissimus DEUS suos æstimet servos, dum non sol duntaxat, sed & luna, omnesque orbis cœlestes in gratiam hujus moribundi Regis retrogressi sunt, quia aliàs totus ordo & harmonia cœlestis fuisset perturbatus.

Pulcherrima est hæc figura, quæ Christum, mysticum illum Justitiæ Solem, repræsentabat decem lineis infra omnes Angelorum, hominumque choros, tanquam virorum novissimum in passione sua usque ad crucem X. descendentem, ad quem in umbra patiens, ac moriens Ezechias jam tunc suos sublevavit oculos, ut optatam per illius merita reperiret salutem. O Mater amoris & doloris! dic, quæso, quomodo tibi Cordi fuerit, dum stan̄s ad radicem crucis, lasa ac gemebunda Solem tuum mysticum, amantissimum JESUM in Sanguine suo rubentem, & in cruce, decimo gradu occumbentem conspicata, ac contemplata es? Nunquid cum Ezechia ægrotante tunc dicere poteris: *Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum?* Et revera ô Domina! attenuati sunt oculi tui ad instar aquilæ, non radiantem duntaxat Phœbum, sed & obnubilatum ac eclypsatum irretortis oculis considerantis, cum Lemmate ex Psalmis Jessæi Vatis mutuato:

Ad te levavi oculos.

Psal. 122. 1.

Psal. 24. 15.

Psal. 41. 8.

Psal. 41. 8.

Bolland. 12.

Jan. f. 802.

Ita est, ô piensissima! *oculi tui semper ad Dominum, ac tunc præfertim, cum in cruce pro omnium salute extremos perferret dolores!* ubi omnia excelsa ejus & fluctus ejus super te transferunt; ibi enim veritatum erat illud: *Abyssus abyssum invocat;* abyssus videlicet passionis dilectissimi Filij tui abyssum invocavit compassionis moestissimæ Matris suæ. O Mater! non Mater, sed omnium afflictissimarum parentum infelix simulacrum! proinde non miror, quod mitissimus orbis melioris Reparator Christus ad dilectam Sponsam suam B. Veronicam de Binasco, quæ solùm hujus Divinissimi Sponsi sanguinum passionem menditari consueverat, teste Bollando hæc sequentia dixerit: *Intellige Filia mea, lacrymas passionis meæ gratiâ à meditantibus manantes, mihi quam gratissi-*

gratissimas fore: At cum mei Genitricem, cœlorum Reginam inexcogitato amore prosequar, gratior mihi est dolorum, quas in passione mea perpeſſa est, attenta meditatio. Audis hoc Mariane Lector? Et quomodo poteris obliuisci gemitus Matris tuae? Ah quomodo?

Eccli. 7. 28

*En Mater stat fixa loco, truncumque madentem
Sanguine, perfundit fletibus usque suis.
Nunc lacrymis madidas conuertit ad aethera vultus,
Nunc tenet in Nato lumina fixa suo.
Heu quid agat & maneat? prohibet dolor, inde recedat?
Fortior immotam sub cruce sistit amor.
Dure amor! has seruas leges & sic jungis amantes?
Quam non sunt regni mollia iura tui!*

2. Perpetuam memoriã digna est sancta illa, iuxta ac fortissima Machabæorum Mater, quæ omnia tormenta pro Lege DEI à septem filiis generoso animo exantlata coram, & immota spectavit, quam proinde merito D. Augustinus summis laudum extollit præconijs, eamque sepremplicem Martyrem appellat: Iſti ſinguli, inquit, in ſe ſentiendo, illa videndo in omnibus paſſa eſt. Facta Mater ſeptem Martyrum, ſepties Martyr; à filiis non ſeparata ſpectando, & filiis addita moriendo. Videbat omnes, amabat omnes. Ferebat in oculis, quod in carne omnes. Verum hic obſerues, rogo, prudens & Mariane Lector! quod ſacer inſinuat textus: Contigit autem & ſeptem fratres unã cum Matre ſua comprehenſos compelli à Rege, &c. Adverte tã compelli. Ex quibus facile conſpicies, neque matrem, neque filios ſponte propriã ſeſe Regi Antiocho ad lanienam præſentãſſe.

S. Aug. ſer 109. in app. de diuerſ.

Verum longè major atque excellentior fuit illa animi fortitudo, amor & dolor afflictiffimæ Matris DEI, dum non ſepties duntaxat, ſed plus quàm millies Martyr exitit, ac tunc præſertim, quando vitam ſuam in cruce ante ſe pendentem à meridie uſque ad velperam innumbrantem contemplata eſt: Ibi ferebat in corde, quod Filius in carne. Neque coacta, aut compulſa ab humana vi, vel juſſa à Filio ad locum crucis huius certaminis feſtinavit, ſed ultro, citroque cunctis periculis ac doloribus unã cum Filio pro ſalute humani generis ſeſe ſubjiciens, in medium turbarum ac ferociſſimorum ſarcellicum uſque ad ipſas crucis radices penetravit, ubi ſtillicidium Divini cruoris ex hiantibus Nati vulneribus largiſſimè in terram promanans, non tam coram (heu quo

animi

M m 2

animi cum luctu?) spectavit, quàm & ipso pretiosissimo hoc cruore in velo, ac vestimentis abundè proluta est. O luctuosum spectaculum! Mater & Filius; Filius & Mater! dolebat hæc omnium Matrum afflictissima, ac desolatissima, Divinum illum Sanguinem, cujus pretium immensum optimè noverat, velut inæstimabiles margarithas ab imundis canibus & porcis conculcari, ac profanari; dolebat vicissim & Filius, cum Matrem videret in tanto supplicio: *Flebat Mater*, inquit Nebridius, *ob dolores Filij, atque effusione lacrymarum irrigabat totum montem; flebat quoque pius Dominus ex compassione Matris, imbèrque lacrymarum mixtus sanguine defluebat in terram de cruce ante faciem Matris.* Et tu anime mi! quid agis? Quare non accedis cum hac dolentissima Matre ad pedem crucis, & pretiosas has lambis Divini cruoris stillas? Si quondam Sanguis ille Agni typici in Ægypto primogenita Israelitarum à morte servavit immunia, quid non possit sanguis tam prodigè fusus immaculati illius agni pro omnium salute in crucis ara immolati? Roga igitur, iterumque roga hanc dolorosissimam Virginem: Ah Domina! unicam stillulam etiam pro me omnium peccatorum miserimo; ah Domina! quæso, ne deneges mihi, licet clientum ac sodalium tuorum infimo hanc gratiam, ac tunc præfertim, quando in supremo illo iudicio agatur de æterna animæ salute; Domina! unicam stillulam rogo, & sufficit mihi.

Psal. 103. 24.

3. Ad te nunc humilis sermo meus ô Pater cœlestis! qui omnia in sapientia fecisti, & cuncta suaviter in suum disponis finem; Quare, obsecro, voluisti, ut dilectissimo Filio tuo in tragedia illa tam cruenta, tam luctuosa, tam funesta, cum salutem nostram in medio terre in cruce pendens operaretur, & Mater dolorum socia ei assisteret? Noëmo pepercisti, includens eum in arca, ne generalem videret humani generis interitum: *Et inclusit eum Dominus deforis.* Cum Sara dispensasti, ut dum Filius ejus nunc erat in victimam tibi litandus, ipsa interim domi remaneret. Agar ob morientem in deserto filium per Angelum solatus es: *Quid agis Agar? Noli timere, &c.* Et innocentissimæ Matri Filij tui, in quo, & in qua tibi semper benè complacuiisti, non parcis? Ad quid mitis hæc agnella inter cruentas luporum manus? Ad quid intemerata hæc Virgo hæc solitudinis amantiissima & publici semper fugiens in tanto rerum tumultu? Nunquid poterat in suo cubiculo mortem Unigeniti sui materno affectu prosequi, & tibi æterno Patri pro humani generis offerre salute? O bone DEUS! quàm lamentabilis hic erat aspectus,

Psal. 37. 12.

Gen. 7. 16.

Gen. 22. 3.

Gen. 21. 17.

Matth. 3. 17.

Deus, suum videre sanguinem de infami ligno tot plagis, tot vulneribus, tot patefactis defluere ostijs!

Adverte anima Christiana! *Judicia DEI abyssus multa*, quia primus Adam peccavit in ligno, secundus & melior culpam luit, ac diluit in ligno; & quia Eva ex arbore prohibitum decerpendo fructum omnis no-

stræ ruinæ instrumentum fuit, voluit benignus DEUS, ut nova & melior Eva sub arbore crucis repararet, quod prius illa destruxerat: *Sicut Heva*, inquit doctissimus Taulerus, *usurpans temerè de arbore scientiæ boni & mali, homines in Adam perdidit; ita tu de arbore crucis dolorem in te suscepisti, satiataque amaritudine, unâ cum Filio tuo hominem redemisti.*

Et quia Christus pro peccatoribus primariò in monte Golgothæo passus, crucifixus & mortuus est, æquum fuit ac conveniens, ut & Mater, quæ est *Refugium peccatorum*, pro eis intercedendo ad crucem adstaret.

Mitto plures rationes. Audiamus S. Bernhardinum Senensem: *Tota commigraverat*, ait de hac dolorosa Matre, *in Dilectum, & dum ille corpus, ista spiritum immolabat.* *Sed quâ parte stabat Virgo juxta crucem?*

Utiq; ad sinistram Christi juxta Alexandrum de Ales, scilicet ut pro peccatoribus Filium exoraret, qui à sinistris Domini sunt. O peccatores omnes respirate, & in novam vos spem erigite: MARIA facta est sub cruce *Refugium peccatorum, Consolatrix afflictorum, Auxilium Christianorum, Athlas mundi, Arca salutis & Civitas refugij;* ite, ite ad hanc Matrem dolorosam, & si faciem Christi Crucifixi, cujus interfectores fuistis, ob demerita vestra pertimescitis, ite, inquam, prius ad Matrem, & hanc dolorosam, ut vobis viam parer ad veniam & ad æternam consequendam misericordiam: *Sicut pia Mater, sunt verba Richardi, abscondit Filium suum sub pallio, quando pater vult eum verberare: Sic B. Virgo resurgentes ad se, Christi justitiam formidantes.* O pientissima Mater! quis non diligit te?

4. Et si ulterius libeat progredi, quare dolentissima Mater non eminus, sed proxima Filio juxta crucem stererit, verè cum Crucifixo crucifixa, perpendere oportet rationem, quam veritas in sacro eloquio nobis inculcat: *Ubi, inquit, est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum;* sed quis magis dilectus atque gratior poterat esse thesaurus tantæ Matri quàm talis Filius? Ergo COR MARIÆ penitus in SS. CORDE JESU erat absorptum, proinde à Dilecto suo abesse non poterat, etsi mille oportuisset eam subire neces, non tribulatio aut angustia, non fames aut sitis, non periculum aut persecutio, non gladius aut ignis, vel creatura alia illam

separare poterant à charitate DEI, quæ est in Christo JESU Domino nostro.

S. Laurent.
Justin. de
Triumph.
Chr. ag. c. 21.

Isa. 53. 6.

Marc. 10. 16.

Isa. 53. 3.
Psal. 21. 7.

Videntur mihi JESUS Crucifixus & cum eo in anima crucifixa Mater, ut duo specula sibi invicem opposita, quorum unum alteri solares splendores mirandâ prorsùs vicissitudine reverberatos communicar, adjecto Lemmate: *Alterum ab altero.* Vel si mavis: *Fertque, refertque.* Ejusmodi mutua sibi specula erant JESUS & MARIA, dolorem & amorem sibi invicem communicantes: *Clarissimum speculum passionis Christi,* ait S. Laurentius Justinianus, *esse dum erat Cor Virginis, & perfecta mortis imago; in illo agnoscebantur sputa, convitia, verbera & vulnera Redemptoris.* O quis dicet, quo animi sensu hæc mœrentissima Virgo hunc crucifixum Amorem suum à meridie usque ad vesperam in cruce pendentem fuerit contemplata? Noverat quippe, quis esset; quid pateretur; pro quo pateretur; in quem finem pateretur; & quod *posuerit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.* O quot pientissimos affectus hæc pretiosissima Mater tunc stans sub cruce in DEUM & Hominem Christum eliciebat: Commiserationis, gratiarum actionis, admirationis, amoris, fiduciæ, imitationis, &c. Nunc patientis & morientis Filij considerabat vultum, heu quàm lugubrem, lividum, faucium, percussum, totum cruentum, & spineo sero redimitum: Hæccine, intra se suspirabat, estne facies illa, in quam desiderant Angeli prospicere? O cœli obstupescite! nunc manus ejus intuebatur, olim tornatiles, plenas hyacinthis & in omnes beneficas: *Et imponens manus super illos, benedicebat eos.* Sed modò, ah quàm crudelibus terebratas clavis? Nunc venerandos oculis lustrabat pedes, triginta & amplius annis pro salute nostras fatigatos, & ecce, qui sidera & maria priùs calcare poterant, nunc trabalibus sunt clavis perforati. Nunc totum corpus contemplabatur, & spectaculum sacro plenum horrore! & non nisi sanguinem & unum vulnus cernebat: Et hiccine, inquiebat, est Filius meus? An meus ille Filius? Qui inter Cherubinos sedet, nunc inter latrones pendet quasi pecus excoriatum, & non est ei species neque decor; verè ò mi JESU! *novissimus virorum factus es, vermis & non homo, opprobrium hominum & abjectio plebis.* Supra omnia autem hæc pientissima Mater Sacratissimum ac Divinissimum COR JESU meditabatur, illum amoris thronum, Divinitatis thalamum & librum Electorum (ò beati, quorum nomina in hoc libro vitæ scripta sunt) sed quid vidit mœstissima Matrum? O Domine! claude oculos, ah claude, & noli fulminantem videre lanceam, quâ miles truculentus te præsentem illud transverberabit.

O luctu-

O Inſuaviſſima Mater! qualis, obſecro, tunc tibi animi ſenſus? Quis dolor? Quis amor? Dicat, qui poteſt, & ego eum tibi explicabo. Et ſi S. Paulus de ſe affirmat, quod per frequentem meditationem ſig-
mata Domini JESU in Corpore ſuo portaverit, qui tamen Chriſtum pa-
tientem non viderat; quid de doloroſa Virgine dicendum, cujus Cor
unum cum CORDE JESU fuerat, quæ omnia præſens & coràm ſpectavit?
Magnum ergo miraculum extitit, quod hæc tenerrima Virgo non ad pe-
dem crucis expirârît; audi Mellifluum: *MARIA quia plus omnibus dile-*
xit, ſingulare miraculum DEUS Pater in ea perpetravit, ideò etiam dicit ipſa
Canticorum 5. Anima mea liquefacta eſt per incendium charitatis, ſicut
metalla liqueſcunt per vehementiam ignis. O bone JESU! ô Mater doloris
& amoris! ubi noſter in vos amor eſt? Ubi compaſſio? Ubi lacrymæ? Ubi
vera contritio? Ubi ſeria vitæ emendatio? Ah quando tandem carnem
noſtram cum vitijs crucifigemus? Si non compatimur, quomodo cum
illis conglorificabimur? Audi mi Lector! Crucifixum amorem tuum ad
cortuum de cruce loquentem:

Gal. 6. 17.

S. Bernh. in Cant. 5.

Aspice me, quicumque refers cognomine Chriſtum.

Te propter volui hanc ſponte ſubire necem.

Ecce patent ferro diſruptis brachia nervis,

Confoſſam latâ cuspide pectus hiat.

Planta ſuperfixo contunditur utraque clavo;

En regale caput ſpineâ ſerta tegunt:

Plurimus è lacero diſcurrit corpore ſanguis,

Tabiſco cervix ſparſa cruore nota:

Lumina liveſcunt, mortis torpore propinqua,

Luridus ex ſanguine pallor in ore ſedet.

Quid ceſſas grato ſuſpiria ducere corde?

Ecce tua immerito hac pœna luenda fuit.

5. Recordor hîc illius Cherubini, quem quondam DEUS poſt ex-
pulſos ex horto voluptatis protoparentes noſtros cum gladio ignito at-
que verſatili ad fores paradifi conſtituit: Collocavit ante paradifiſum volu-
ptatis Cherubim, & flammeum gladium, atque verſatilem ad cuſtodiendam
viam ligni vitæ. Supra quod pulcherrimè commentatur Doctör Seraphi-
cus: Ecce, inquit, aperta eſt janna paradifi, & per lanceam militis gladius
verſatilis eſt amotus. Et hoc eſt, quod dilectus ille diſcipulus Chriſti
nobis inſinuâſſe viderur, dum ſcripſit: *Unus militum lanceâ latius ejus ape-*
ruit.

Gen. 3. 24.

S. Bonav. To. 7. Scim.

amor. c. 1.

Joan. 19. 27.

ruit.

*In Spec.
parvo*

rui. Adverte tò aperuit, non vulneravit, sauciavit, &c. sed aperuit
latus JESU adinstar Januæ aut portæ, per quam omnes Christi fideles
ad SS. COR Redemptoris sui apertum ac liberum haberent introitum,
ad quem mysticum paradisum (SS. COR JESU) clavem dolorosa Virgo
& Mater habet, ita rursus idem Seraphicus: *MARIA*, ait, est *clavigera*
cælestis, per illam enim accessum habemus ad Filium, & à Filio ad Pa-
trem. Sanctam Mechthildem consulite, quæ cum aliquando sacram hi-
storiam de passione secundum Joannem mente attentâ ac devotâ lege-
ret, dum ad illa morientis Redemptoris nostri verba pervenit: *Ecce Ma-
ter tua*, Crucifixum hunc Amorem suum impensius rogare cœpit, quate-
nus & sibi, sicut quondam S. Joanni, hanc SS. ac dolorosam Matrem
suam consignaret. Attende mirissimum COR JESU, mox annuit be-
nignus orbis Reparator Christus, & hanc SS. Matrem suam non dunca-
xat ei in Matrem legavit, sed & voluit, ut singularem in posterum Mech-
thildis curam haberet. Audiamus hîc propria Auctoris verba: *Ilico,*

*Anton. Ba-
ling. in Ca-
lend. Mar.
26. Febr.
Et P. Georg.
Keeb. S. J. in
do, Reg. Prud.
Christ. p. 3,
fol. 76.*

ait, *Christus tradit eam in manus Matris suæ: Mater inquit, mea, ego
hanc tibi commendo, ut plagas meas & quasi saucius aute te jacerem, cona-
te te iterum vulneribus meis mederi: Ad eundem planè modum opto te ejus
curam suscipere, eamque solari, ubi usus feret. Iterum illam tibi commen-
do, tanquam mei pretium, meminisse que te velim, quanti illam feci, vim
ejus amore captus, pro ejus salute mortem crucis obierim. Denique eam com-
mendo, tanquam cordis mei delicias & amores, cum non ignores delicias
meas esse cum filijs hominum. Tum ad Christum S. Mechthildis: Nonne hoc
idem, ô bone Domine, prestare velles quibuscuque, qui id exoptant? Ino,
respondit Christus Dominus, neque enim acceptio personarum apud me est.
Si hoc ira est, prout in veritate ita est; quare ergo, ô peccatores! ad hanc
SS. Matrem dolorosam non festinatis? Si Mater vestra est, ubi recipro-*

*Herm. Hugo
in ejus vita
part. 2.*

cus in illam amor? Audite pro coronide Jo. Berchmannum S. J. famâ
sanctitatis notissimum? *Necessarius*, inquit, *culibet est, certus aliquis per-
fugij locus, in quo velut in asyllum se recipiat subitis, adversisque rebus;
Nullus autem tutior est sinu, plagisque sanctissimis Christi, &
pallio Reginae cælorum, &c.*

CON.